

Forhandling

Skatteministeren (Stavad):

Det beslutningsforslag, som De Konservative og Venstre har fremsat, går ud på, at regeringen skal afskaffe formueskatten fra den 1. januar 1995.

Man kan godt betragte formueskatten som en slags opsamlingskat, der skal afbøde manglerne i de øvrige skatteregler. Der er næppe heller megen tvivl om, at hovedparten af de formuer, der i dag er grundlag for pålignede formueskatter, er opsamlet af lavt- eller ubeskattede midler. Derfor kan man heller ikke løsrive formueskatten fra det øvrige skattesystem. Tværtimod må formueskattens fremtidige rolle i det danske skattesystem ses i forhold til de øvrige skatteregler.

Venstre og De Konservative er tilsyneladende ikke opmærksom på denne sammenhæng. Som jeg har forstået det, har de to partier også et ønske om at afskaffe de dele af skattereformen, som skaber sammenhæng og konsekvens i skattesystemet.

Det er regeringens holdning, at formueskattens nødvendighed vil aftage over tid. Det skyldes, at vi netop med skattereformen har fået en konsekvent beskatning af alle former for indkomst. Dette kan dog ikke bruges som grundelse for at afskaffe formueskatten her og nu, da de formuer, der udgør skattegrundlaget i dag, stadig væk fortrinsvis er opsamlet af lavt- eller ubeskattede midler.

Jeg vil dog godt tilkendegive over for forslagsstillerne, at såfremt de er parat til at tilslutte sig den konsekvente beskatning af alle former for indkomst, herunder også aktieavancer, ejendomsavancer og goodwill m.v., ja, så har vi jo et grundlag for en drøftelse af emnet mellem de to partier og regeringen.

Ønsker Venstre og De Konservative derimod at gennemføre skattefrihed for en række indkomster og genåbne for skattespekulationsmuligheder imod store dele af vores skattesystem, er det udtryk for en holdning, som er milevidt fra den, regeringen står for, og som derfor heller ikke kan danne udgangspunkt for nye skattelettelser.

Tilsyneladende er Venstre og De Konservative heller ikke særlig meget optaget af at få nedbragt det tyngende underskud på de statslige finanser, som denne regering overtog fra

den tidligere KV-regering. For regeringen er en ansvarlig og fast finanspolitik en forudsætning for alle enkeltinitiativer. Underskuddet på statsfinanserne skal afvikles over de kommende år i takt med, at også arbejdsløsheden bliver mindre. Derfor kan man heller ikke bare se bort fra meget store million- eller milliardbeløb uden at finde andre kompenserende indtægter.

Som det er fremgået af det, jeg har sagt, er der en række forudsætninger, som skal være opfyldt, for at vi kan optage politiske drøftelser om formueskatten. Venstre og De Konservative har tidligere afvist en provenuneutral omlægning af formueskatten. Der er altså meget i den aktuelle situation, der tyder på, at de to partier ikke går efter faktiske resultater, men mere efter politiske markeringer.

Derfor må jeg på det foreliggende grundlag afvise beslutningsforslaget, som slet ikke hænger sammen hverken økonomisk eller i forhold til de øvrige skattepolitiske planer, som Venstre og De Konservative står for.

Anne-Marie Meldgaard (S):

»Pengene fosser ud af statskassen«, et yndet udtryk fra Venstre og De Konservative, og det må man med rette sige er tilfældet, hvis dette beslutningsforslag bliver vedtaget.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at der sker en sammenhængende og konsekvent beskatning af alle former for indkomst. Det mener vi er sket med skattereformen, og socialdemokratisk tilslutning til en, lad mig hellere kalde det udfasning af formueskatten hænger nøje sammen med en fastholdelse af de dele af skattereformen, som omhandler beskatning af ejendomsavancer, aktieavancer, goodwill m.v.

Yderligere har det været et krav fra Socialdemokratiet, at en omlægning af formuebeskatningen skulle være provenuneutral, hvorimod dette beslutningsforslag ikke omtaler, hvor vi skulle skaffe de 700 mio. kr. fra, som ville komme til at mangle i statskassen ved dets gennemførelse. Tværtimod ser det for mig ud til, at Venstres og De Konservatives tanker om at genindføre skattefrihed for en række indkomster og genåbne for en række spekulationsmuligheder imod store dele af vores skattesystem bevæger sig endnu længere væk fra en socialdemokratisk tankegang om et retfærdigt og sammenhængende skattesystem.